

Vlasta Všetická - scénář

00:21-00:44

Na svoje dětství vzpomínám velice ráda, protože bylo pěkné díky rodičům. Táta byl vyučený kadeřník a holič, ale nedělal toto řemeslo, jezdil do police nad Metují do kovopolu kde pracoval jako nástrojař.

Takto vzpomíná na své dětství paní Všetická. Myslí si že její rodiče nemohli odvést lepší práci ve výchování a je jim velmi vděčná za všechno co pro ni udělali

01:41-01:58

Po základní škole jsem chodila na zemědělskou střední školu do Prostějova, kde byla specializována škola na obor drůbežnictví a drůbežářství.

02:27-02:48

Moje první zaměstnání bylo technik na drůbežárně, která patřila velkovýkrmnám Třeboň. Bylo to ve vesnici Rapšach, která vlastně je na hranicích s Rakouskem.

Paní Všetická díky svému tatínkovi měla dobrý vztah ke zvířatům a proto si vybrala tuto práci

05:59 – 06:35

Vzpomínáte si, co jste dělala 21. srpna 1968? To byly prázdniny, to už jsem byla na střední škole v Prostějově a o prázdninách v Polici nad Metují. Tam nebyl žádný příjezd vojsk nebo něco takového. Dozvěděli jsme se o tom tak, že když táta vstával ráno do práce a pustil si rádio. Z toho rádia jsme slyšeli hlášení, že cizí vojska překročili naše hranice.

Paní Všetickou většina politických věcí minula a proto tu o nich ani moc nemluvíme

10:31– 11:23 Co byste chtěla vzkázat dalším generacím? No, jak bych to řekla abyste to vzali vy mladí. Protože ten, kdo je mladej tak vždycky zvedne oči v sloup a má k tomu výhrady i když je třeba neřekne. Učte se a učte se všechno k čemu máte možnost se dostat, protože nikdy nevíte, kdy budete něco potřebovat. Nikdy nevíte, kam vás ten život zavěje a co budete dělat. A navíc vy už máte víc tady těch možností, protože vy umíte jazyky. Takže máte možnosti i v zahraničí. Neváhejte a co můžete tak se naučte.

Jak říká paní Všetická zkuste nezvednout oči v sloup a zamyslete se nad touto radou.